

Et hundeliv på pensjonat

«Sjefen sjøl», Jørn Standal, med sin egen hund Rex og sommerhjelperne Siv Moe og Siv Bjerkeli. Og hittehunden Snehvitt som Siv har fått beholde fordi hun ble så glad i den. (Foto: Thomas Barstad)

Standal Hundepensjonat på Tøyenhaugen er et populært og anerkjent tilholdssted for svært mange hunder i kortere eller lengre perioder. For mange kan det være et problem å ta med seg kjæledyret på ferie, eller

I tillegg til de «frivillige» pensjonærene, finnes det også en egen avdeling for hittehunder her. Tross båndtvangsbestemmelser, dressur og regler for hundehold, hender det ikke sjelden at hunder kommer bort fra sine eiere. Både Oslo Politikammer og omkringliggende lensmannskontorer, bringer bortkomne hunder til pensjonatet i Hakadal.

Her gjøres ingen forskjell på hittehund eller pensjonær. Alle får samme forpleining når de først er på stedet.

Jørn Standal, eier og daglig leder av pensjonatet, kan fortelle at de fleste hittehundene blir levert via Oslo Politikammer. Dette skyldes en avtale Foreningen

for omplassering av dyr fikk i stand i juni 1984.

Jørn Standal forteller videre at selv om de fleste hunder blir lykkelig gjenforent med sine eiere, finnes det en del som av ulike årsaker blir overlatt til sin egen skjebne.

Tidligere ble disse hundene avlivet eller solgt ganske raskt. Av 300 hittehunder er over 20 prosent omplassert gjennom Dyrehjemmets Venner. Bare én av 65 hunder hadde et gemytt som gjorde at den måtte avlives etter avtalen med FOD kom i stand. Jørn er derfor glad for avtalen med FOD, som gir mange hunder sjansen til et nytt, og kanskje bedre hjem. Det er dessverre mange som aldri burde

få andre til å passe på mens de selv er bortreist.

Sykdom kan også være en årsak til at hunden får et midlertidig opphold på pensjonatet.

påtatt seg ansvaret for en hund.

Etter flere års erfaring med hittehunder, kan han i de fleste tilfelle forutse hvilke hunder som aldri blir hentet.

Stort sett er folk villige til å betale for å få hunden sin tilbake, forteller Jørn, selv om han også har opplevd at hundeeiere har truet med voldsbruk for å få hunden sin tilbake, uten å gjøre opp for seg.

Hunder som er i vanlig pensjon på Standal, følger stort sett årets ferisesonger, mens bortkomne hunder bringes inn hele tiden, med en svak topp i juni måned.

Kan det være «julepresangen» som ikke passer inn i ferieplanene?

Kanskje det var årsaken til at en sju måneder gammel valp ble anmeldt til politiet av sin eier på grunn av aggressiv oppførsel? I følge Jørn Standal viste den seg å være «verdens snilleste» hund, og takket være FOD, fikk hunden en ny sjanse i et nytt hjem. Vi fikk også høre historien om hunden som sto bundet utenfor Samvirkelaget med en lapp i halsbåndet: Jeg vil ikke ha'n. Hvem som helst kan ta'n.

Det var ingen spøk. Slike historier hører heldigvis med til sjeldenhetene, og både Jørn og de ansatte trives utmerket med sine firbente gjester, som i de fleste tilfeller havner der de egentlig hører hjemme. **Astrid Barstad**